MANIFIESTO
#NOALACAZA5F

AUTOR: ***Julio Ortega Fraile***

Današnje skupove bismo mogli slaviti gledajući u grobove pune kostura i polupečenih leševa.

Ili oko drveća na čijim granama "rastu" hrtovi spljoštenih dušnika.

Ili ispred psetara gdje je teško razlikovati izmet od pothranjenih i zaraženih tijela, između smrada govana i mirisa spore i bolne smrti.

Pad lovačkih pasa. Ali ne hrani lovca samo brutalnost s kojom se odnosi prema svojim psima. Mogli bismo biti na vratima farme tvorova, koji isto pate kao psi, i jednako su napušteni nakon što su iskorišteni kao bolesni, ozlijeđeni ili beskorisni.

Ili pratiti posljednje metre straha i agonije bilo koje životinje kojoj pucaju organi, dok joj se lome krila ili noge savijaju da se sruši gdje će je lovac ubosti ili, smiješeći se, jednostavno čekati da umre. Ili stajati pokraj lijesa lovca, biciklista ili planinara gdje obdukcija nalaže smrt od strijelne rane koju zakon maskira kao nesreću.

Mogli bismo samo šutjeti i pokazati ono, za što ne treba niti jedna riječ da izazove plač i povraćanje: rane zakopane u meso kako bi izvukle optužujuće mikročipove; pluća preplavljena vodom od utapanja; očne jabučice pukle vatrom ; udari metka ; slomljene noge i lubanja nakon pada s litice; osušene kože i krvi na asfaltu kao epilog napuštanja. Tvorovi s metalnim prstenovima na grlu kako ne bi ozlijedili svoj plijen. Jarebice mamite s podrezanim krilima kako biste ih spriječili da lete.

Siročad i udovice oplakuju drugog ubijenog u lovu. Ponekad suze poteku i od roditelja koji više nisu roditelji jer im je četverogodišnji sin upucan u lovu. Mogli bismo naučiti, da, sav UŽAS na koji su osuđene bezbrojne žrtve lova onima koji, okrenuvši se od njega, izaberu biti suučesnici onih koji ga ponosno uzrokuju i lažljivci poriču. Jer u ovome nema neznanja. Ono što postoji zove se licemjerje, kukavičluk i interes.

Nevjerojatno glasovanje lovca, čak i krvavo, zaglavilo je u ustima većine političara da osude svoje zločine. Ovdje je interes!

Međutim, kunu se građanima da su zagovornici napretka, jednakosti i pravde. Ovdje je licemjerje! Ne očekujemo ništa više od plijena u moralu i ponašanju lovaca jer oni su krvožedni karakteri koji u svojoj utrobi nose rak okrutnosti. Rulja koja ubija životinje iz hobija, natjecanja, ponosa ili uštede novca.

Da tvrde da mogu legalno pucati - već to rade mimo zakona - i na vukove, medvjede, rode ili pse i mačke lutalice, da ih puštaju ubijati u nacionalnim parkovima, da je dopušten okrutni silvestrizam, da nisu proglašene ugroženim vrstama koje zahvaljujući njima jesu, nezabrana vođenja ili hodanja kroz škole kako bi se djeci usadilo da je oduzimanje života izigravanje odrasle osobe.

Organiziraju demonstracije kako bi se pokazali kao žrtve do suza i škakljivih argumenata ponovnog rijestupnika pred sucem. I nikad, NIKAD im nije dosta jer njihovo je nasilje poput droge: svaki put im trebaju veće

doze i u kraćim razmacima. Ako im je dopušteno ubiti pedeset vrsta, traže pet stotina; ako im dopuste da pucaju i bodu tri mjeseca, traže da im se produži na jedanaest; ako su ovlašteni loviti s tridesetak centimetara snijega, tvrde da se može s jednim metrom.

Ali zato više nemamo mjesta ni za suze u očima, ni za više mučnine u želucu, ni za više bijesa u šakama.

Budući da nam je dosta okrutnih ubojstava ove naoružane rulje koja uvijek ima mjesta za nove smrti, zahtijevamo da političari odmah donesu zakone kako bi stali na kraj svojim zločinima.

A ako to nemaju namijeru, nastavit ćemo se svake noći spuštati kroz krugove pakla u kojem žive psi lovaca zajedno s ostalim njihovim žrtvama, ali ćemo se pobrinuti da ti političari svako jutro za doručak imaju tostirane iznutrice pasa koje nazivaju radnima i onih koji uskraćuju istu zaštitu kao i ostali, sokove koji imaju okus krvarenja svih žrtava lova i kavu zaslađenu golemim i neotuđivim gađenjem društva prema budući licemjerni koliko i kukavice.

Mi smo aktivisti za prava životinja. Poznajemo bol, a ne obeshrabrenje. Primamo prijetnje kojima nas žele zastrašiti, ali nas ne plaše.

I nećemo stati dok ne stanemo na kraj ovoj Smrti, ovoj prokleto apsurdnoj, ranoj, prokletoj Smrti nebrojenih razmjera u rukama proklete bande koja živi da uništava.

Sumišljenici, svi vi koji nas podržavate, hvala vam na vašoj velikodušnosti, hrabrosti i trudu! Hvala vam, danas i uvijek, za vašu borbu, neprocjenjivu i bitnu borbu! Padat ćemo, griješit ćemo, razočarat ćemo se, ali bez sumnje ćemo pobijediti jer NIKAD NEĆEMO ODUSTATI!

Autor: Julio Ortega Fraile

Julio Ortega Fraile